

Spolek pro
zachování odkazu
českého odboje

Z P R A V O D A J

3. Ročník Číslo 1

1/2019

point4me.cz

tisk online snadno a rychle

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

200 116 8648 / 2010

**Naši činnost můžete podpořit finančním příspěvkem poukázaným na výše uvedené
sbírkový účet vedený u Fio Bank. Děkujeme za Vaši podporu.**

24.3.1944 - 75 - 24.3.2019
STALAG LUFT III

STALAG LUFT III A VELKÝ ÚTĚK

Zahán, společné foto účastníků pietního aktu u pomníku 50 zavražděných letců. V popředí příbuzní Arnošta Valenty, bratři Jan a Stanislav Valentovi.

U příležitosti 75. výročí od tzv. Velkého útěku spojeneckých letců z německého zajateckého tábora Stalag Luft III v polské Zagani uspořádal Spolek pro zachování odkazu českého odboje návštěvu tohoto místa v neděli 24. března 2019. Zájezd se uskutečnil za podpory Ministerstva obrany České republiky, které Spolku poskytlo autobus k zajištění dopravy. Zájezd byl koncipován jako připomínka tzv. Vel-

kého útěku spojeneckých letců a zároveň jako vzpomínka na Čechoslováky, kteří se útěku účastnili. Byli to Bedřich Dvořák, Ivo Tonder a Arnošt Valenta. A právě poslední jmenovaný, F/Lt Arnošt Valenta, příslušník 311. československé bombardovací peruti RAF byl tím, který patřil mezi 50 zavražděných letců. Bylo nám ctí, že pozvání k zájezdu přijali příbuzní Arnošta Valenty, Jan a Stanislav Valentovi.

75. VÝROČÍ VELKÉHO ÚTĚKU

svobodu. Opět tím dokázali, že jim jde především o důstojné zachování památky na náš odboj bez ohledu na to, kdo je v jaké organizaci či spolku.“

Na samotné zakončení zájezdu pak všichni účastníci obdrželi Pamětní list a také Pamětní plaketu, kterou pro nás zdarma v rámci sponzorského daru

Na 40 účastníků zájezdu navštívilo hřbitov nedaleko bývalého zajateckého tábora, kde byl vykonán pietní akt u pomníku věnovaného 50 letcům popravených gestapem. Druhý pietní akt jsme uspořádali u Tunelu Harry, kde u vytesaných jmen našich letců položili věnec Petr Hroník, místopředseda Spolku pro zachování odkazu českého odboje společně se zástupkyní Ministerstva obrany ČR a příbuznými po Arnoštu Valentovi, dále zástupci Spolku pro vojenská pietní místa a pan Jiří Pitín, přeživší lidické tragédie a člen Českého svazu bojovníků za svobodu.

Přítomnost člena Českého svazu bojovníků za svobodu velmi dobře zhodnotila PhDr. Jana Vrzalová, která na adresu Spolku pro zachování odkazu českého odboje prohlásila: „Zástupcům Spolku děkuji za to, že členovi ČSBS Jiřímu Pitínovi umožnili osobní položení věnce za Český svaz bojovníků za

STALAG LUFT III A VELKÝ ÚTĚK

vyrobila společnost Sabe, s.r.o. Grafickým podkladem pro pamětní list i plaketu byla perokresba pomníku 50 zastřelených letců od pana Miroslava Vomáčky z ateliéru www.vendyatelier.cz. Panu Vomáčkovi patří náš velký dík, protože nám tuto perokresbu poskytl zcela zdarma, dle jeho slov je to taková malá splátka za tradici v rodině, na kterou je hrdý. A jistě je hrdý právem, protože bratr jeho dědečka byl pplk. i. m. František Šipula, příslušník 311. čs. bombardovací peruti, který zahynul v rámci operačního letu nad Biskajským zálivem 18. srpna 1942. Děkujeme!

A na samotný závěr pak největší poděkování patří Mileně Kolaříkové, která stála na samém počátku organizace tohoto zájezdu a

stala se pro všechny důležitým zdrojem informací. Moc děkujeme a těšíme se na další spolupráci!

Text: Petr Hroník, foto: Monika Šnajdrová

A snad náhoda či řízení osudu tomu chtělo, že při mém rozhovoru s panem Stanislavem Valentou vyšlo najevo, že v polovině sedmdesátých let vykonával vojenskou prezenční službu u Čestné stráže v době, kdy velitelem pražské posádky byl generál-major Štěpán Bunzák, „fronták“, účastník Karpatско - Dukelské operace na kterého vzpomínal jako na čestného důstojníka. Na to jsem se zmínil, že o dvacet let později, v době mého působení na Posádkovém velitelství Praha, vykonával vojenskou prezenční službu u Roty zabezpečení vnuk generála Bunzáka, Štěpán.

Pomník u Tunelu Harry, vložené foto M. Kolaříková s fotografií F/Lt Arnošta Valenty.

ZA ARNOŠTEM VALENTOU DO POZNANĚ

Poznaň, voj. hřbitov, věneček u hrobu Arnošta Valenty (druhý zprava) položila M. Kolaříková.

Dva dny před naším příjezdem do Zagane, odjela do Polska Milena Kolaříková, která se významným způsobem podílela na organizaci celého zájezdu. Díky dřívějšímu odjezdu do Polska tak zjistila co nejvíce potřebných informací k hladkému průběhu naší návštěvy.

Milena den před naším příjezdem také absolvovala návštěvu vojenského hřbitova v Poznani. Právě zde, v místě posledního odpočinku 50 letců, zavražděných po útěku z tunelu Harry, uctila památku F/Lt Arnošta Valenty, příslušníka 311. čs. bombardovací peruti. Za Spolekprochování odkazu českého odboje pak u jeho hrobu položila věneček a zapálila svíčku.

Děkujeme!

Text: P. Hroník, foto poskytla Milena Kolaříková

77 LET OD SMRTI ŠKPT. VÁCLAVA MORÁVKA

Následující den byl dle plánu akcí od 15 hodin nahlášen oficiální pietní akt v režii Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu. Jak jsme několikrát v minulosti avizovali, akcí organizovaných Ústředním výborem ČSBS se vedení Spolku odmítá účastnit.

Mile nás překvapilo pozvání od Společnosti Václava

slanecké sněmovny Parlamentu ČR Vojtěch Píkal, zástupci Československé obce legionářské, zástupci Městské části Praha 6, zástupce Konfederace politických vězňů.

Po delší odmlce jsme byli moc rádi, že jsme se potkali se zástupci Společnosti Václava Morávka s Jiřím Buřičem a předsedou Společnosti Václava Morávka Pavlem Pobříšlem.

Text a foto: P. Hroník

Na den přesně u příležitosti 77. výročí od hrdinné smrti štábního kapitána Václava Morávka, položil místopředseda Spolku Petr Hroník věnec u pomníku v pražských Dejvicích, v parku, který je po něm pojmenován. Ten den se od ranních hodin u pomníku zastavovali jednotlivci, aby vzpomněli na jednoho ze Tří králů. Někdo přišel zapálit svíčku, jiný na pomník položil rudou růži, jiný zase přinesl fotografii Václava Morávka. Někteří na pomníku z malých kamínků vytvořili srdce. Spontánně, bez oficialit, každý sám za sebe, tak jak to pociťovali.

Morávka, abychom se zúčastnili pietního aktu hodinu před plánovaným aktem ČSBS. Ve 14 hodin se u pomníku uskutečnil pietní akt, který zorganizoval Senát Parlamentu ČR ve spolupráci se Společností Václava Morávka. Za Senát u pomínku promluvil místopředseda Senátu pan Jiří Oberfalzer. Pietního aktu se kromě těchto institucí zúčastnili také místopředseda Po-

Pavel Pobříšlo a Jiří Buřič, Spol. V. Morávka, Praha 6 Morávkův park

PAMATUJ! A ŽIDOVSKÉ TRANSPORTY Y,Z

Kladno, roh ulic Ctiborova a V. Nejedlého

V neděli 17. března 2019 jsme se v předvečer celonárodní akce Pamatuji! sešli u pamětní desky na rohu ulic Ctiborova a Víta Nejedlého na Kladně. Právě z těchto míst byly v únorové dny roku 1942 vypraveny dva transporty židovských obyvatel z Kladna a širokého okolí. Otcové, matky a děti, celé rodiny v celkovém počtu 1623. Útrapy koncentračních táborů přežilo pouhých 120 z nich. Za Spolek položili věnec členové ZO Kladno, Irena Gumanová, Monika Šnajdrová, místopředseda ZO Kladno Vladimír Carvan a předseda kladenské organizace Petr Hroník. Po položení věnce se účastníci přemístili do budovy bývalé synagogy v ulici plk. Stříbrného. Právě tam Husův sbor církve československé husitské organizoval vzpomínku na oběti ŠOA. Vzpomínka se týkala obou transportů vypravených z Kladna a také 75. výročí od březnové likvidace tzv. rodinného terezínského tábora.

V průběhu akce pak členové sboru zazpívali několik židovských písní. První píseň byla základní židovská modlitba Šema Jisrael, následovala Avenu Malkeinu a na samotný závěr pak zazněla píseň Hatikva, která je zároveň v současné době také státní hymnou Státu Izrael.

Text a foto: Petr Hroník

15. BŘEZEN 1939 V JIČÍNĚ

Jičínští občané, stejně jako lidé ostatních měst a vesnic území, které zbylo z bývalého Československa, již řadu dní před oním 15. březnem devětatřicátého roku, s úzkostí naslouchali rozhlasovým zprávám. Přesto byl tento osudový den šokem a byl prožíván vesměs jako krutá tragédie. Slzy, zařáté pěsti i rezignace. Lidé ovšem reagovali také prakticky, vybíraly se vklady, hořečně se nakupovalo – dělaly se zásoby. Nikdo nevěděl, co

bude dál. Již dopoledne toho dne se v Jičíně objevila první obrněná vozidla okupační armády, odpoledne už projížděly městem celé vojenské kolony.

K večeru vydal městský úřad vyhlášku:

Dnes o 6. hodině ráno obsadilo říšskoněmecké vojsko celé území, aby odzbrojilo naši armádu. Nesetká-li se nikde s odporem, bude obsazení pouze přechodné a bude nám dána možnost vyžít se v autonomii za zaručení ochrany německé menšiny. Setká-li se se sebemenším odpor-

em, bude to mítí nejkrutější následky.

Vyhláška pak pokračuje výzvou, aby se lidé ve všem podřídili nařízením a příkazům německé armády a aby se nikdo říšskoněmeckého vojska „nedotkl slovem ani skutkem“. Civilní úřady zůstanou na svých místech a budou úřadovat dále. Policejní hodina byla stanovena na 20. hodinu. Současně byly zakázány všechny schůze, shromáždění a zábavy. Dne 16. března se na jičínskou radnici dostavili dů-

15. BŘEZEN 1939 V JIČÍNĚ

stojníci německého velitelství a informovali radní o obsazení města a požádali o urychlené ubytování německé armády. Německá policie převzala kontrolu nad státními úřady a ve spolupráci s českou policií zahájila v rámci akce Gitter (Mříže) zatýkání antifašistů a komunistů.

Můj otec MUDr. Václav Hofman byl okresním veterinárním radou a úřadoval proto na jičínském okresním úřadě. V jednom z následujících dnů bylo všem pracovníkům toho-

to úřadu oznámeno, že budou představeni říšskému úředníkovi, který převezme dozor. Moje maminka vzpomínala, že se divila, když můj otec se ráno oblékl do svých lepších šatů. Na to jí odpověděl, že okupanti musí vidět, že naši lidé nejsou žádní „šupáci“. Brzo potom se zapojil do ilegální skupiny pracovníků okresního úřadu, která byla napojena na organizaci Obrana národa. V červenci roku 1941 došlo díky udavačům mezi úředníky k zatýkání. Můj otec byl nejdříve

ve výslechové vazbě jičínského gestapa ve valdických Kartouzích, potom převezen do Terezína a následně do koncentračního tábora v Osvětimi (Auschwitz-Birkenau), kde 15. února 1942 na následky útrap zemřel.

*MUDr. Vilém Hofman, ZO Jičín
Pramen: Dějiny Jičína, Jindřich
Francek*

15. BŘEZEN 1939 - NEZAPOMENEME!

SLOVO MÍSTOPŘEDSEDY SPOLKU

Vážené sestry a bratři, dostává se k vám první číslo Zpravodaje letošního roku. Rád bych Vás upozornil, že letošní čísla Zpravodaje budou vycházet nepravidelně, minimálně však jedenkrát za čtvrtletí. Chápu, že v minulých letech jste byli zvyklí každý měsíc obdržet nové číslo Zpravodaje a mít tak neustálý přísun aktuálních informací včetně pozvánek na akce. Nyní však ti z vás, kteří nevyužívají internet (alespoň někteří z vás), mají pocit, že nejste dostatečně informovaní. Byl bych rád, kdybyste měli pochopení, že sestavení každého čísla Zpravodaje je časově i technicky náročné a v konečné fázi rozesílání prostřednictvím České pošty také velmi nákladné. Mějte prosím na mysli, že se již druhým rokem marně snažíme sehnat pracovní sílu do kanceláře na Kladně, která by kromě zá-

kladní administrativy také telefonicky vyzoumávala a zvala na akce ty členy, kteří internet nemají. Každopádně je to opět výzva, zda by měl někdo zájem zapojit se aktivně do práce pro Spolek.

Věřím, že budete mít pochopení, že pro vaši informovanost se snažíme dělat maximum, přestože to někdy nemusí vyjít na sto procent. Na následujících stránkách naleznete pozvánky na nejdůležitější akce a já se budu těšit, že se na některé z nich uvidíme.

*Petr Hroník, předseda ZO Kladno
Místopředseda Spolku*

JOSEF BRYKS

V pondělí 18. března uplynulo 103 let od narození Josefa Brykse, protinacistického bojovníka, kterého po válce semlela mašinerie komunismu. Po válce, jako nedostatečně uvědomělý k lidově demokratickému zřízení byl degradován a odsouzen ve vykonstruovaném procesu k výkonu trestu v nejtěžších žalářích. Osudným se mu stal Jáchymov, kde po nelidském zacházení zemřel.

Čest jeho památce!

169. VÝROČÍ OD NAROZENÍ TGM

Lány, 9. března 2019 - 169. výročí od narození TGM

V letošním roce jsme si připomněli 169. výročí od narození prezidenta osvoboditele, Tomáše Garrigue Masaryka. Vzpomenout u hrobu TGM v Lánech si přišli členové Spolku hned dvakrát. Poprvé se řada členů zúčastnila oficiálního pietního aktu 7. března v den výročí od narození a uctili tak památku TGM společně s ústavními činiteli, představiteli Československé obce legionářské a se zástupci Sokola. Spolek pro zachování odkazu českého odboje (a předtím OV ČSBS Kladno) si již po několik let připomíná narození TGM o několik dní později v rámci akce DEN S TGM organizované Muzeem T. G. Masaryka v Lánech. V letošním roce však účast na této

akci byla čistě individuální. Tak jako každým rokem jsme se setkali v 11:00 hodin u hrobu TGM, kde jsme položili za náš Spolek věnec. Kdo měl čas a chuť ten dorazil. Poté jsme se přemístili do místního muzea, kde již v plném proudu pokračoval bohatý program. Kromě expozice v muzeu tak návštěvníci mohli ochutnat opět tradiční oblíbená jídla prezidenta Masaryka, vyfotit se s členy Klubu vojenské historie Doksy u Kladna, případně vyfotit se přímo s živým panem prezidentem Masarykem. Výjimečným exponátem letošního Dne s TGM byla vycpaná hlava Hectora, oblíbeného koně prezidenta Masaryka, kterou do muzea zapůjčilo Národní muzeum v Praze.

DEN S TGM V LÁNECH

U hrobu prezidenta Masaryka a jeho rodiny se přišli poklonit členové Spolku včetně rodinných příslušníků a sympatizantů. Za Spolek pak položili věnec G. Havlůjová, předsedkyně Spolku, P. Hroník, místopředseda Spolku a V. Carvan, místopředseda ZO Kladno.

Každoroční ozdobou a vítaným zpestřením Dne s TGM v lánském muzeu jsou členové Klubu vojenské historie Doksy u Kladna. Také letos stáli čestnou stráž u jezdecké sochy s TGM, kde také položili věnec.

Další pietní akt se konal ve 13 hodin u jezdecké sochy s TGM před muzeem. Zde za Spolek položili věnec P. Hroník, předseda ZO Kladno a místopředseda Spolku a V. Carvan, místopředseda ZO Kladno.

POZVÁNKY NA AKCE

25. dubna 2019 11:00 – 12:00 hodin

Hradiště Levý Hradec, Levohradecké nám., 252 63 Roztoky

Pietní vzpomínka na oběti transportu smrti.

Bude se konat dne 25.dubna 2019 od 11 hodin na levohradeckém hřbitově. Následovat bude: v 11.45 hodin položení květin k pomníku roztockým Židům na Nám. 5. května a ve 12.15 hodin k pamětní desce připomínající zastavení vlaku s vězni na roztockém nádraží.

9. května 2019 13:45 hodin – 18:00 hodin

Kladenské hřbitovy, 272 01 Kladno

Květnové oslavy ukončení druhé světové války.

Pietní akt se uskuteční v 14:00 hodin na kladenských hřbitovech u hromadného hrobu rudoarmějců. Po položení věnců uctíme památku obětí války u pomníků a pamětních desek na území města Kladna - viz následující strana.

19. května 2019 odjezd z Kladna v 7:30 hodin návrat do 15:00 hodin

Památník Terezín - Národní hřbitov, Principova alej 304, 411 55 Terezín

Zveme vás k účasti na **Terezínské tryzně 2019**, která se uskuteční v neděli 19. května 2019. Z Kladna bude pro členy Spolku a rodinné příslušníky vypraven autobus. Volnou kapacitu nabízíme zájemcům z řad veřejnosti. Doprava zdarma. Účast nahlaste na tel. 720 237 044 nebo na info@spolekodboje.cz

3. Ročník Číslo 1

13:40 hodin	Kladno – Amálská ulice, u 1. základní školy Pomník popraveným, umučeným a padlým. Pamětní kameny s prstí: Lidice, Terezín, Osvětim, Mauthausen, Buchenwald, Ravensbrück, Sachsenhausen - 308 obětí fašistické okupace	Pomník obětem 1. a 2. světové války
13:50 hodin	Kladno - Náměstí Svobody, nástup účastníků do autobusu	Kladno – Dubí, V. Maršnera 63, Pamětní deska na budově bývalé Národní školy
14:00 hodin	Kladno – Kladenské hřbitovy Hromadný hrob 16 padlých vojáků Sovětské armády při osvobození Kladenska ve 2. světové válce	Kladno – Dubí, Lidická ulice, pomník u Sokolovny
14:35 hodin	Kladno – Švermov, Havlíčkovo nám. Pomník obětem 1. a 2. světové války	Kladno, u Bachrovny Pomník 62 obětem 2. světové války
14:50 hodin	Kladno – Hnidousy, Velvarská ul. (park na proti škole) Pomník obětem 1. a 2. světové války	Kladno – Sokolovna položení věnců <i>Pamětní desky</i> <i>František Kleiner a</i> <i>SOPVPV</i>
15:10 hodin	Kladno – Dubí, hřbitov	Kladno – ul. Cyrila Boudy, budova Okresu Pamětní deska obětem 2. světové války
		Kladno – ul. Cyrila Boudy, Gymnázium Pamětní deska generál poručík Jaroslav Selner
		Kladno – ul. Březinova, Na Výhybce Pamětní deska Jan Vella
		Kladno – ul. Milady Horákové Rudoarmějec - obětem Sov. armády

Z P R A V O D A J

- 17:30 hodin** **Kladno – Kročehlavy, Školská ul., park**
Pomník obětem 2. světové války (32 obětí 1939 – 1945), Pamětní kámen Lidice 1942
- 17:50 hodin** **Městský stadion Sletišť**
Pomník 38 příslušníkům Sokola, popraveným a umučeným za fašistické okupace, převážně v koncentračním táboře Osvětim
- 18:15 hodin** **Kladno – Rozdělov,
Doberská ulice, před školou**
Pomník 40 padlým v 1. světové válce a 19 obětem fašistické okupace
- 18:30 hodin** **Kladno – Bresson, nám. Karla Kindla**
Pomník 9 obětem odboje na Bressoně
Pamětní lípa Spolku pro zachování odkazu českého odboje
- 18:50 hodin** **Kladno – Ostrovec**
Pomník 10 obětem fašismu

19:00 hodin závěr pietních a vzpomínkových setkání.

Připomenutí 74. výročí od konce 2. světové války na Kladně se uskuteční ve spolupráci se

Sokolskou župou Budečskou

a díky laskavé podpory Statutárního města Kladna.

Děkujeme!

7. května 2019 10:00 hodin

Brandýs nad Labem, V Plantáži u pomníku obětí války.

Květnové oslavy ukončení druhé světové války.

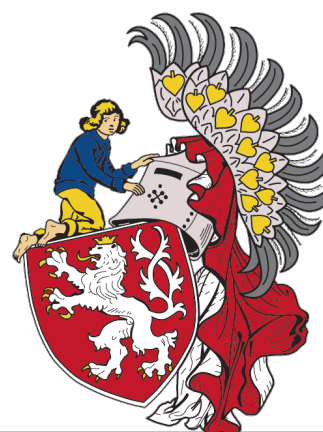

7. května 2019 10:00 hodin

Slaný, Masarykovo náměstí

Květnové oslavy ukončení druhé světové války.

Zahájení na Masarykově náměstí, sraz u Městského úřadu, poté přesun na hřbitov. Bližší informace bratr David Makara

8. května 2019

Jičín

Květnové oslavy ukončení druhé světové války.

Bližší informace bratr Břetislav Mizera,
jicin@spolekodboje.cz

PRVNÍ PRACOVNÍ BRIGÁDA ZA NÁMI

Účastníci pracovní brigády na Poteplí.

Jaro je opět za dveřmi a tak jsme se opět vypravili do terénu. V sobotu 16. března 2019 byl sice deštivý den, přesto nás to neodradilo a v počtu devíti členů jsme se sešli na Poteplí u hrobu rudoarmějců, kteří v těchto místech zahynuli v samém závěru druhé světové války.

Pomník, resp. hrobové místo jsme vyčistili od spadaneho listí, plevelu a náletových dřevin, zejména pak nepříjemného trní. Rád bych poděkoval všem zúčastněným za tolik potřebnou pomoc. Pomník je v této chvíli připraven a u příležitosti květnových událostí

zde položíme věnec a zapálíme svíčky. A protože jsem od některých členů zaznamenal dotazy, kdy bude další pracovní brigáda, tak dopředu mohu oznámit, že plánujeme brigádu opět na Tuháni, v Krnčí a letos poprvé na Dolním Podkozí, kde se nachází další z mnoha pomníků padlých rudoarmějců.

Text a foto: P. Hroník

Hrob rudoarmějce na Dolním Podkozí.

PO ROCE OPĚT NA POTEPLÍ

A jak to vypadalo na Poteplí před brigádou a po ní můžete porovnat sami :-)

VZÁCNÉ SETKÁNÍ - OBRANA NÁRODA

Dostalo se mi velmi výjimečného pozvání na vzpomínkové setkání v úzkém kruhu do Mikulandské ulice v Praze dne 24. března 2019. Zde se sešlo u příležitosti 80. výročí založení Obrany národa několik příbuzných po slavných generálech, dokonce i samotných zakladatelů. Do organizace se pustil prasynovec generála Josefa Bílého, který přes sociální síť zkontaktoval například příbuzné generála Huga Vojty, ale také gen. Otakara Zahálky, gen. Ludvíka Krejčího a gen. Františka Moravce. Já měla tu čest zastupovat rodinu jednoho ze zakladatelů Obrany

národa - gen. Sergeje Vojcechovského, který byl dne 22. března 1939 právě v bytě u gen. Bílého v Mikulandské ulici, aby si dnes již hrdinové odboje ujasnili vznik a působení podzemní armády - Obrany národa, do které se v průběhu 2. světové války zapojilo na 90. tisíc vlastenců. Příbuzní zavzpomínali na osudy svých předků a já jsem na požádání přítomné seznámila s posledními dny gen. Vojcechovského v sibiřském gulagu. Jednalo se rovněž o první mimo kladenský výlet našeho syna, Martina (narozen 13. března 2019).
G.H.

***30.6.1921 VĚRA LOMIČKOVÁ †16.1.2019**

Opustila nás dne 16. 1. 2019 v pražské nemocnici po krátké nemoci naše milá a oblíbená Věra Lomičková. Kročehlavská rodačka, která nechyběla na žádné schůzi a dokud jí síly dovolily ani na akcích Spolku. Zcela v duševní svěžesti se dožila úctyhodného věku 97let. Mnozí jsme ji poznali díky jejímu manželovi, rovněž členovi Spolku JUDr. Ladislavu Lomičkovi, další ji znali přes jejího tatínka – jehož dílo dodnes můžeme obdivovat v expozici Skanzenu Mayrau. V létě 1944 vystavoval v kladenském gymnasiu na výstavě uspořádané Národní odborovou ústřednou její otec, báňský úředník František Hellebrant, dokonalý model kladenského uhelného dolu Mayrau, který vytvořil

ve svých volných chvílích. Výstava byla uspořádána jako připomínka minulosti i přítomnosti tehdejšího černého Kladna. Nejdůležitějším mužem v životě paní Lomičkové byl pak ale bezpochyby její manžel, Ladislav Lomička (2. 10. 2016 – 19. 4. 2014), který byl jedním ze zatčených vysokoškolských studentů v roce 1939 nacisty a odvečen do koncentračního tábora Sachsenhausen. Společně vychovali dvě dcery. Na podzim 2018 se paní Věra Lomičková účastnila mnoha akcí uspořádaných k oslavám 100 let od založení Československa a rovněž se těšila na akce plánované v letošním roce k 80. výročí zatčení vysokoškolských studentů v listopadu. Síly ji však z kraje ledna opustily. Nikdy nezapomeneme.

Čest její památce!

*15.9.1927 MARINO CAVICCHIOLI †23.3.2019

S naším oblíbeným malým – velkým mužem Marinem Cavicchioli jsme se rozloučili na pohřbu s vojenskými poctami dne 29. 3. 2019. Čestná stráž u rakve, salvy a česká státní hymna zazněla při posledním sbohem s Marinem na slánském hřbitově. Člověk s italskými kořeny (narodil se 15. 9. 1927 v italské Modeně) nám přirostl k srdci svým úsměvem, výborným espressem, ale hlavně srdečností, empatií a pracovitostí. V době 2. světové války se rozhodl jako sedmnáctiletý bojovat proti fašistům, působil v partyzánském oddíle Garibaldi. Po válce (1947) zůstal žít v Československu, kde našel pracovní uplatnění. Ve Slaném se natrvalo usadil koncem šedesátých let.

Vychoval syna Iva, který se stal členem našeho Spolku již za života svého tatínka a bude tak dále udržovat rodinnou paměť. Marino Cavicchioli nám bude velmi chybět, nikdy nezapomeneme.

Čest jeho památce!

*Smutná zpráva dorazila také z Kamenných Žehrovic.
V požehnaném věku 91 let nás opustil pan Ladislav Náprstek.
Čest jeho památce, nezapomeneme!*

Z P R A V O D A J

VÁLEČNÁ KORESPONDENCE

Čtení na pokračování z válečné korespondence poručíka Ing. Viléma Dostala...

Barnaul 18 /11 1914

Všechna pošta přichází přes Petrohrad. Dříve pravidelně chodily dopisy přes Bukurešť. Mezi příšlymi důstojníky bylo zase několik hejtmanů a majorů – tak jsem předal svůj batalion hejtmanovi – sám jsem zůstal jeho zástupcem a vedu celé hospodářství jako dosud. Už mám tak rozdělený den, že se docela pravidelně jeden za druhým ubije. Ráno přijdou ke mně „artělštíci“ a „kaptonarmusové“, tj. poddůstojníci opatřující menáž a chleba, zúčtuju s nimi a jdu ven. Odpoledne se jdu obyčejně podívat k některé kumpanii, jinak se válíme po postelích a povídáme, večer hrává malíř Votrubec na housle, velmi hezky, nebo na kytaru, to sedíme na svém kavalci a natáhneme to obyčejně do ½ 11 i do 11 hodin. Vstává se pozdě. Stravu teď máme lacinou a českou. Vaří nám český kuchař – ob den moučníky – a máme obědy i s večerí za 40 kopejek. Dobrý a vydatný.

Barnaul 25/12 1914

Dnes je to právě celý měsíc, co jsem dostal poslední dopis. Nechodí nám skoro nikomu z Rakouska nic. Nechtěli jsme původně zde vůbec na vánoce ani vzpomenout, ale přece to tak docela nešlo. A tak jsme si v naší cimře udělali takovýhle štědrý večer: ráno nám přinesl náš kuchař vánočku, pekl ji celou noc. Dopoledne jsem se byl vyprocházet – byl krásný den, přitom 24°R mrazu. V poledne hrachová polévka a šklubanky, odpoledne jsme nakoupili nějaké ořechy, jablka a trochu cukroví – stromek jsme nedělali. Večeřeli jsme smaženou štikou a jablečný závin. Pak jsme pili čaj a limonády, hráli černého petra (!) a zpívali až do 1 hodiny v noci – v tu dobu je v Praze asi ½ 9 večer a to jste ještě asi byly pod stromečkem. Z Bulharska mi došel dopis z cukrovaru v Gorna – Orechovica, ptají se na nadporučíka Křečka.

Barnaul 26 /12 1914

Včera na Boží hod večer dostal jsem telegram od tebe rusky psaný a z Petrohradu – jakým způsobem jsi to poslala?

2. Olginskoe 9 /1 1915

Se mnou jsou tu ještě 3 čeští kadeti: Markup, stavitel a velkostatkář z Kněževsi u Prahy, Kafka, továrník sukнем kdesi z německých Čech a hospodářský adjunkt Kašpar z Moravy. Vaří nám kadet Kašpar. Lidí našich je tu 200. Srbové, Češi, Rumuni a Rusíni. Seznámil jsem se se zdejším popem, byli jsme u něho v rodině. Hned druhý den po příjezdu sem, byl jsem ve zdejším správním úředníkem tzn. písařem po saních v sousední vesnici vzdálené asi 6 km navštívit tamnější naše dva důstojníky. Sáně jezdí jako čerti.

15 / 1 1915

Pohlednice. Ateliérová fotografie Viléma Dostala v beranici a kožichu, který si tam v ruském zajetí koupil. Píše o tom na druhé straně pohlednice.

4 . Selo Olginskoe (azb) 22 /01 1915

Už 3 týdny sídlím na vesnici a čekám, dojde –li za mnou z Barnaulu nějaké psaní. Poslední mám z 5. listopadu. Vesnice je tu chudá, dělám vydatné procházky a na delší distance jezdím po saních.

3. Ročník Číslo 1

PORUČÍKA VILÉMA DOSTALA

Selo Olginskoe, gub. Tomsk (azb) 28/1 1915

O mne neměj obavy. Mám zdraví jako z křemene a netkne se mne žádná nepohoda. Naopak, je to někdy rozkošné rvát se s přírodou.

5. Selo Olginskoe (azb) 30.1.1915

(razítko: razjzd Jaja b. 1602 Sib. žel. d.)

Dostal jsem jediný lístek od Olgy ze Saargemünde. O světě se teď zase dočítám, předplatil jsem si noviny z Tomska, jež mi denně docházejí. Včerejší číslo přineslo zprávu o nepokojích ve Vídni a zejména v Čechách a na Moravě. Zpráva zněla velmi nepravděpodobně, nevěřím ji. Kdyby bylo neklidno, dávejte na sebe pozor. nejsi ve finanční tísní? Ať mi naši napíší dopis německy nebo rusky, snad se to u cenzury tak dlouho nezdrží. Mně tu není zle, není to naštěstí tak pohodlné jako bylo v Barnaule a tak je tu život veselejší. Nasměješ se doma, až ti budu líčit některé podrobnosti zdejšího našeho života. Jsou tu se mnou 3 Češi kadeti : kadeti mají zde v Rusku smůlu, u nás doma jsou považováni za důstojníky, zde také brali zprvu gáži stejnou s námi, pak jim to ale najednou zarazili. Gáži dostávají teprve fähuriši a kadetům vyplácejí jen jako mužstvu. Proto jsem si také vzal mezi mužstvem ty tři kadety, není tak člověku tolik smutno a pak – ti hoši chtějí také trochu lidsky žít. Berou zde na vsi denně 19 kopejek a tak každému přidávám ze své gáže padesáti rublů 9 rublíků a vystačím královsky. Na rezervní peníze od Brabců mi půjčené nemíním sáhnout. Zdejší lidé, původu jednak z Evropy z gubernie Orlovské, jednak už Sibiřáci a jednak Tataři mluví nádhernou ruštinou, v Evropě nebude prý jim rozumět nikdo, jak nám zdejší intelligentní Rusové řekli.

Olginskoe 15/ 1 1915

Posílám ti podobiznu jak jsem chodil v Barnaule a jak chodím zde na vsi.

Dopis do Petrohradu otci své švagrové Niny, p. Brabcovi (razítko 9 / 1 1915)

Mnogouvažajemij gosudar gospodin A.O. Brabec Peterburg , Mojka 71 (celý dopis rusky psaný)

S prosbou se k Vám obracím: Byli jsme náhle a rychle transportováni z Barnaulu, nezbylo už mému příteli malířovi Votrubcovi času vyrovnat poštou účet za barvy. Prosím , připište příslušnou sumu k mému dluhu u Vás. Všechno teplé prádlo v marzech se výborně osvědčilo. Místo bot nosíme v mrazech plstěné vysoké boty, zde nazývané „pymy“ a v Rusku tuším „ valeňki“.

Selo Olginskoe 17/2 , 24. /2 a 3 / 3 1915

Stále chodím na procházky. Znáš tu už všechno, tak by nás mohli poslat někam dál. nemám od vás stále žádné zprávy.

Jaja(azb) 1 dubna 1915

Už 3 měsíce žádné zprávy. Podle novin je u nás veliká bída o chléb i mouku a připouští se na jednoho člověka jen 200 g denně. Žije se mi tu dobře, líbí se mi tu lépe než v Barnaule. Jíme tu bohatě po českém způsobu. Ale uniformu už mám bídnou a tak si budu muset pořídit nějaké civilní šaty.

Z P R A V O D A J

VÁLEČNÁ KORESPONDENCE

Gubernija Tomskaja, Volost' Sudženka , Selo Olginskoe , 9. dubna 1915

Nevím už dávno o nikom z vás nic a nevěřím už ani, že bych se tu nějakého dopisu dočkal. Budou snad ležet u cenzury všechny až do konce války a pak s nimi zatopí. Někým důstojníkům i mužstvu již dopisy z Čech přišly. Mně a mým kadetům nic. S Brabcovými v Petrohradě koresponduji.

Selo Olginskoe 19.dubna 1915

Žádné dopisy. Je to vina rakouské cenzury nebo ruské?

1 / 5 1915 Počtovaja kartočka

předtištěno: Poslat ihned příbuzným

Jsem v Ruském zajetí . Text v češtině a polštině. Doplněno: Jméno a adresa

Tomsk 19/5 1915

Už nejsem ve vesnici, kde to bylo opravdu velmi pěkné, ale jsem od včerejška v Tomsku – hlavním městě Sibíře.

Tomsk 23/5 1915 (psaný německy)

Jsem zde už skoro týden, kde byli všichni důstojníci z okolí.

Tomsk 5/6 1915

(německy psané) Díky laskavosti válečných cenzorů dostal jsem kopii tvého telegramu z 13.5. 1915. Ty lístky jsou rusky psané a mají datum 5/4 1915.

Dostal jsem také dva lístky z domova. Milenčinu fotografii a tvoji fotografii s Milenkou v bytě Klimentových .Německy psané lístky přijdou dříve než české.

28/6 1915 Tomsk

(německy psané): Milá Magdo, vzpomínáš si, dnes před rokem udeřil atentát v Sarajevu, který vedl k této strašlivé válce. Seděli jsme tenkrát ještě zcela klidně v Borku a neměli ani tušení co přinese příští čas. Zase jsem už dlouho nedostal žádný lístek.

Tomsk 8 / 7 1915

Jsem zdrav a čekám dychtivě na nějaké psaní

Tomsk 13/7 1915

(německy- svému švagrovi Dr J. Preissovi)

Milý Jaro, ten čas, co jsem v zajetí nedostal jsem od tebe žádné zprávy o hospodářské situaci své rodiny. Přicházejí erární sustentace pravidelně? Dostává Magda něco od Českomoravské?

3. Ročník Číslo 1

PORUČÍKA VILÉMA DOSTALA

Tomsk 19/7 1915

Je mi smutno při neblahých zprávách, jaké kamarádi z Čech dostávají.

Tomsk 22/7 1915 (německy)

Dnes je tvůj svátek a já nemám zase už dlouho od tebe žádné zprávy

Tomsk 23 /7 1915

(německy)

Dnes je to právě rok, co jsem tě naposledy viděl. Poslední lístek jsem od tebe dostal začátkem dubna.

Tomsk , 19/7 1915(ruského času)

(dopis do Petrohradu p. A. Brabcovi – rusky psaný)

Dnes jsem dostal dopis od milostivé paní z 15. května. Byl jsem překvapen, že Ninočka (švagrová, manželka bratra Poldíka= Polji) byla operována na slepé střevo. Sláva Bohu, že je opět zdravá. Dostal jsem dopis od své sestry Háni, ve kterém píše, že oba bratři i Jaro musí znovu k odvodu. O životě v zajetí není co říci. Jsme zde zavřeni, smíme jen občas na nejnnutnější nákupy. Volně nemůžeme vycházet. Také dopisování zde v Rusku není svobodné, dopisy přicházejí pozdě, některé se asi ztratí. Žádám o volnou korespondenci do Petrohradu tomského vojenského náčelníka plukovníka Sokolovského, je to slavný člověk, ale povolení nedal. Potřeboval bych dokumenty, které by potvrdily, že jsem opravdu inženýr. Ale jaké dokumenty zde mohu předložit já zajatec? Ukazoval jsem dopisy z Rakouska a Bulharska, kde je na mé adrese všude Inženýr. Dal jsem také své čestné slovo, že jsem v Rakousku složil státní zkoušky. Mám radost z dopisu Antona Josifoviče a velice mu děkuji za jeho práci, kterou vynakládá na to, abych se dostal do továrny.

Tomsk 3/8

Došel mi především francouzský lístek od Háni. Od tebe se nemohu ničeho dočkat. Čas, který se dříve pomalu táhl, utíká teď úžasně- zaměstnávám se různými způsoby, i odborné knihy jsem tu dostal.

Tomsk 11/8

(německy) Stále čekám na lístek od tebe

Pokračování v příštím čísle

OHLEDNUTÍ ZA POSLEDNÍ AKCÍ ROKU 2018

Poslední letošní akcí byla účast na pietním aktu v pražském Suchdole. Právě zde, na Brandejsově náměstí jsme se zúčastnili vzpomínky na operace Tungsten (74. výročí) a vzpomínky na úmrtí generálmajora Rudolfa Pernického, který nás opustil před třinácti lety ve stejný den. Za účasti příslušníků Čestné stráže AČR z Posádkového velitelství Praha, ředitele Odboru pro válečné veterány MO plk. gšt. PhDr. Eduarda Stehlíka, Ph.D. MBA a dalších hostů včetně starostů a místostarostů MČ Suchdol, MČ Prahy 6 a MČ Rožtoky položil květiny P. Hroník, místopředseda Spolku.

Text: P. Hroník, foto M. Šnajdrová

PODĚKOVÁNÍ ZA PODPORU

Rádi bychom na tomto místě poděkovali všem našim sponzorům a podporovatelům. Vážíme si Vaší podpory a jsme vám nesmírně vděční za vaši podporu, jak finanční tak materiální. Na protější stránce jsou uvedeni významní sponzoři. Kromě nich však nesmíme zapomenout také na ty z vás, kteří nám nezištně poukazují na sbírkové účty finanční prostředky. Někteří jsou pravidelnými měsíčními přispěvateli. Někteří volí jednorázový příspěvek. V současné době jsou zřízeny dva transparentní sbírkové účty u Fio Banky, kde nás můžete i nadále podporovat.

Děkujeme za Vaši pomoc a podporu!

200 116 8648 / 2010 na podporu Spolku

200 147 4514 / 2010 na pořízení Zvonu TGM do kapličky v Motyčíně

Středočeský kraj

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem info@spolekodboje.cz

Korespondenční adresa:
Nám. Starosty Pavla 44
272 01 Kladno

Telefon: 720237044
E-mail: hronik@spolekodboje.cz
Zpravodaj pro vás připravil a
graficky upravil Petr Hroník

Spolek pro zachování odkazu českého odboje

Účelem spolku je udržování památky a paměti na hrdinství přeživších, obětí a bojovníků českého odboje, jakož i dalších osob aktivně vystupujících proti všem formám totalit a diktatur. Zachování odkazu boje za samostatnost a svobodu České republiky ve smyslu demokratických a humanitních zásad zakladatelů našeho státu.

BLAHOPŘEJEME

JUBILANTŮM

Hana Bílková
(60)

Dana Fialová
(75)

Zdeňka Gajdošová
(85)

Jarosl. Skleničková
(93)

Jiří Pospíšil
(93)

Naděžda
Stejskalová
(94)

Naše webové prezentace

WEB <http://spolekodboje.cz>
TWITTER <https://twitter.com/spolekodboje>
INSTAGRAM <https://www.instagram.com/spolekodboje/>
FACEBOOK <https://www.facebook.com/spolekodboje/>

DĚKUJEME ZA

PODPORU

sabe[®]
sportovní poháry a ceny
www.sabe.cz

za vyrobené plakety
pro zájezd do
Zagane.

IDSYS.CZ

za vyrobené bezpečnostní pásy pro členy Spolku.

Spolek pro zachování odkazu českého odboje

IDSYS.CZ